

цѣли глыкове ся лапаты, на богове-ты слугували Валкыріи.

ВАЛХАЛЛА.

Скандинавскый рай ся наричалъ Валхалла: юнаци-ти, кои-то ся прибирали тамъ, намирали единъ украшенъ земень образъ; тѣи силно ся били по-между си прѣзь въздуха и ся наранявали безъ болѣзнъ или безъ врѣменнѣ смръть, Слѣдъ воюваніе-то, побѣдители-ти дохождали та насѣдвали на транеж-тѣ на богове-ты, дѣ-то пили млѣко отъ козѣ Хеидрунъ, най-чисто пиво и ѣли горящы мрѣвы отъ глыкъ. Ада наричали Нифлейнъ; то было мѣсто тьмно и скръбно; прѣзь него минували девять рѣкы съ чрнѣ и мѣтнѣ водѣ: тука было жилище-то на мекушавы-ты.

Тѣя богове нѣмало да тражѣтъ вѣчно. Срѣщу тѣхъ имало духъ на зло-то, Локи, тоя другъ Ахриманъ, кой-то былъ отъ исполинскый родъ; той былъ приличенъ на богове-ты по ума и по вѣнкашнѣ-тѣ си хубость, нѣ пороци-ти му го бѣхѣ унизили, и той обычалъ зло-то, зачѣ-то е той самъ зло. Дѣщерята на единъ исполинъ му родила за челядъ змѣн-тѣ Мидгартъ, коя-то ся обивива около цѣлѣ-тѣ земѣ, Хелѣ или смръть-тѣ, коя-то царува въ ада, и вѣлка Фенриса. Богове-ты сполучили да свръжятъ тѣзи чюдовища; нѣ единъ день щяло да стане земетрясеніе, по кое-то щяли да ся освободятъ за малко; тогава въ однѣ лютѣ борбѣ измежду стихии-ты, между богове-ты и духове-ты на зло-то, тѣзи послѣднѣ-ти щѣли да ся съсипатъ. Повече-то отъ богове-ты, и самый Одинъ, щяли да погынѣтъ и отъ туй